

ÎNCHEIERE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Elena Djulai și Iosif Zambilovici,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Djulai și Iosif Zambilovici împotriva membrilor Consiliului Superior al Magistraturii Victor Micu, Petru Moraru, Nina Cernat, Alexandru Gheorghieș, Ion Druță, Mariana Timotin, Ion Postu, Serghei Țurcanu, Anatolie Galben și Dorel Musteață cu privire la anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018, cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emisă în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău și a hotărârii Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018 și obligarea emiterii actului administrativ privind constatarea abaterii disciplinare în acțiunile judecătorului Mihail Diaconu și repararea prejudiciului moral,

împotriva hotărârii din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată,

constată :

La 30 iulie 2018 Elena Djulai și Iosif Zambilovici au depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, judecătorului Mihail Diaconu și membrilor Consiliului Superior al Magistraturii Victor Micu, Petru Moraru, Nina Cernat, Alexandru Gheorghieș, Ion Druță, Mariana Timotin, Ion Postu, Serghei Țurcanu, Anatolie Galben și Dorel Musteață, prin care a solicitat anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emisă în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău și a hotărârii Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, ca fiind ilegală, cu obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a adopta actul administrativ privind constatarea abaterii disciplinare

în acțiunile judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, prevăzută de art. (4) alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, cu aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. c) din legea vizată - reducerea salariului. (f.d. 2-6, vol. I)

În motivarea cererii înaintate au indicat următoarele:

Prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii (în componența: președintele ședinței Victor Micu, membrii Consiliului Superior al Magistraturii Petru Moraru, Nina Cernat, Alexandru Gheorghieș, Ion Druță, Mariana Timotin, Ion Postu, Serghei Țurcanu, Anatolie Galben și Dorel Musteață) nr. 312/16 din 03 iulie 2018 „Cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emise în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău”, s-a respins contestația depusă de către Lidia Zambilovici, Iosif Zambilovici, Elena Djulai împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018. S-a menținut hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emisă în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

Copia hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 au primit-o la data de 23 iulie 2018.

Conform art. 25 alin. (1) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la data comunicării, doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare.

Potrivit art. 40 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, adoptate în condițiile art. 39, pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de persoanele care au depus sesizarea, de inspecția judiciară sau de judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile de la data recepționării hotărârii motivate, doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare.

Prin hotărârea Curții Constituționale nr.13 din 14.05.2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 25 alin. (1) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și din articolul 10 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (controlul judiciar al hotărârilor emise de către Consiliul Superior al Magistraturii în cauzele disciplinare) (Sesizarea nr. 148g/2017) (în vigoare la 14.05.18), textul „(...) doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare” din articolul 25 alineatul (1) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii” a fost declarat neconstituțional. Până la modificarea textului de lege declarat neconstituțional, Curtea Supremă de Justiție va efectua un control deplin, în fapt și în drept, în privința hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii care au fost contestate în fața sa.

În temeiul art. 1 alin. (2) al Legii nr. 793 din 10.02.2000 contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios

administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată atât în art. 2 din Legea nr. 793 din 10.02.2000 contenciosului administrativ, cât și în Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Potrivit acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Temeiurile anulării actului administrativ sunt exhaustiv prevăzute de art. 26 al Legii nr. 793 din 10.02.2000 contenciosului administrativ, care stipulează că actul administrativ poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

În acest context, au menționat că pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul urmează să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 26 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 793 din 10.02.2000 contenciosului administrativ (actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii) și să indice expres care anume norme juridice, în viziunea lui, au fost încălcate. În cazul temeiului prevăzut la lit. b) al normei indicate supra (actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței), reclamantul urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia. În cazul temeiului prevăzut la lit. c) (actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite), reclamantul urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Au indicat reclamantii că acțiunea este depusă în judecată în temeiul art. 26 alin. (1) lit. c) al Legii nr. 793 din 10.02.2000 contenciosului administrativ, pretind anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 și invocă încălcarea procedurii prestabilite, și anume, a procedurii de examinare a problemelor, prevăzute de art. 17 din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Conform art. 17 din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, examinarea problemelor ce urmează a fi soluționate în ședință începe cu raportul Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii sau al unui membru al lui, care a studiat în prealabil documentele și materialele prezentate, după care sunt ascultate persoanele invitate la ședință, se cercetează documentele și materialele necesare.

Au menționat că încălcarea de examinare a problemelor, prevăzute de art. 17 din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, este manifestată prin faptul că:

- ședința nu a fost începută cu raportul Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii sau al unui membru al lui, care a studiat în prealabil documentele și

materialele prezentate în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău;

-le-a fost limitată posibilitatea de a da explicații în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău, au fost întrerupți de Președintele Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu;

-nu au fost cercetate documentele și materialele necesare în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău.

Reclamanții consideră că ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 03 iulie 2018 în cadrul căreia a fost examinată contestația lor împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018 a fost transmisă live (1:41:35 - 2:23:13) <https://www.privesc.eu/Arhiva/83055/Sedinta~Consiliului-Superior-al-Magistraturii-din-3-iulie-2018>).

Conform art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 117 alin. (2) din Codul de procedură civilă în calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Conform art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată.

Consideră că sunt încălcări de examinare a problemelor prevăzute de art. 17 din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, manifestată prin faptul că ședința nu a fost începută cu raportul Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii sau al unui membru al lui, care a studiat în prealabil documentele și materialele prezentate în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău, le-a fost limitată posibilitatea de a da explicații în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău, au fost întrerupți de Președintele Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, nu au fost cercetate documentele și materialele necesare în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău, se dovedește prin înregistrarea video (a se vedea (1:41:35-2:23:13)<https://www.privesc.eu/Arhiva/83055/Sedinta-Consiliului-Superior-al-Magistraturii-din-3-iulie-2018>).

Ca urmare a încălcării de examinare a problemelor, prevăzute de art. 17 din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii a examinat superficial contestația lor împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, prin ce le-a fost încălcat dreptul la o anchetă efectivă în urma formulării unei plângeri privind atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, or, Consiliul Superior al Magistraturii a ignorat faptul că în acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Mihail Diaconu,

manifestate prin neexaminare a cererii lor privind explicarea dispozitivului hotărârii judecătorești Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, Mihail Diaconu, din 04 octombrie 2012 (dosarul nr. 2-96/12), înregistrată la 01 septembrie 2017 în cancelaria Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani sub nr. 32189 și a cererii privind emiterea hotărârii suplimentare pe cauza civilă nr. 2-96/12, înregistrată la 01 septembrie 2017 în cancelaria Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani sub nr. 32241, în conformitate cu prevederile Codului de proceduri civile, persistă elementele abaterii disciplinare prevăzute de art. (4) alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014 - încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției, și anume, art. 250 din Codul de procedură civilă și art. 251 din Codul de procedură civilă.

Conform art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 793 din 10.02.2000 contenciosului administrativ, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau obligă pârâtul să emită actul administrativ cerut de reclamant să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlăture încălcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întârzierea executării hotărârii.

În conformitate cu art. 43 alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța strămută cauza la o altă instanță dacă există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Pentru a evita orice dubii cu privire la nepărtinirea și imparțialitatea judecătorilor Curții Supreme de Justiție, au solicitat strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad.

La 21 septembrie 2018 reclamantii Elena Djulai și Iosif Zambilovici au depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de completare a cererii de chemare în judecată, solicitând anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emisă în privința judecătorești Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău și a hotărârii Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, ca fiind ilegală, cu obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a adopta actul administrativ privind constatarea abaterii disciplinare în acțiunile judecătorești Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, prevăzută de art. (4) alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, cu aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. c) din legea vizată - reducerea salariului și încasarea în mod solidar de la Consiliul Superior al Magistraturii și de la membrii Consiliului Superior al Magistraturii Victor Micu, Petru Moraru, Nina Cernat, Alexandru Gheorghieș, Ion Druță, Mariana Timotin, Ion Postu, Serghei Țurcanu, Anatolie Galben și Dorel Musteață în folosul reclamantilor a prejudiciul moral în mărime de 500 000 lei cauzat prin adoptarea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 „Cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emise în privința judecătorești Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău”. (f.d. 101-106, vol. I)

În motivarea acesteia reclamanții au invocat că conform art. 60 alin. (3) din Codul de procedură civilă nu se consideră modificare a acțiunii dacă reclamantul completează temeiul acțiunii, mărește sau micșorează cuantumul pretențiilor, completează acțiunea cu pretenții accesorii sau solicită compensarea valorii obiectului pierdut sau pierit.

La data de 20 septembrie 2018 în cadrul ședinței de judecată au primit referința semnată de reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Petru Boghean, în care a fost invocat că Plenul Consiliului, examinând în ședință deschisă argumente participanților și materialele dosarului disciplinar, cu vot unanim pro al membrilor prezenți la ședință, în temeiul hotărârii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 a decis respingerea contestației depuse de Lidia Zambilovici, Elena Djulai și Iosif Zambilovici împotriva hotărârii colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018 și a menținut fără modificări hotărârea contestată. Motivele ce au servit drept temei pentru adoptarea unei asemenea hotărâri de către Plenul CSM în ședința din 03 iulie 2018, sunt reflectate în motivare.

Conform art. 3 alin. (1) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii este constituit din 12 membri.

Conform art. 24 alin. (1) și (2) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4). Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

Reclamanții au menționat că reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Petru Boghean, care a semnat referința asupra acțiunii lor, nu a participat la deliberări și nu a votat pentru adoptarea hotărârilor contestate, astfel, acesta nu poate cunoaște motivele care au stat la baza adoptării hotărârilor contestate. Prin urmare, reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Petru Boghean, nu va putea răspunde la întrebarea lor: „Care au fost motivele, ce i-au determinat pe membrii Consiliului Superior al Magistraturii Victor Micu, Petru Moraru, Nina Cernat, Alexandru Gheorghieș, Ion Druță, Mariana Timotin, Ion Postu, Serghei Țurcanu, Anatolie Galben și Dorel Musteață să voteze pentru adoptarea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 „Cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emise în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău”.

Consideră că responsabilitatea pentru adoptarea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 „Cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emise în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău” revine solidar celor care au votat pentru adoptarea acesteia.

Conform art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, cererea de chemare în judecată poate fi formulată și împotriva funcționarului public al autorității publice pârâte, care a elaborat actul administrativ contestat sau care a refuzat să soluționeze cererea în cazul în care se

solicită despăgubiri, în cazul în care acțiunea se admite, funcționarul public poate fi obligat să plătească despăgubirile solidar cu autoritatea publică respectivă.

În conformitate cu art. 1404 alin. (1) și (2) din Codul civil prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin. (1).

Conform art. 24 alin. (3) din Legea nr. 793 din 10.02.2000 contenciosului administrativ la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Consideră că prejudiciul moral estimat de ei în sumă de 500 000 lei este real, necesar și rezonabil, având în vedere gravitatea faptei judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, ce constituie abatere disciplinară, prevăzută de art. (4) alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, impactul acesteia asupra lor, nedorința membrilor Consiliului Superior al Magistraturii Victor Micu, Petru Moraru, Nina Cernat, Alexandru Gheorghieș, Ion Druță, Mariana Timotin, Ion Postu, Serghei Țurcanu, Anatolie Galben și Dorel Musteață de a-1 pedepsi disciplinar pe judecătorul Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, suferințele psihologice, retrăirile emoționale, durerile psihice ale lor, rezultate din adoptarea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 „Cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emise în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău”.

Prin încheierea din 04 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție, după intrarea în vigoare a Codului administrativ, cauza la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Djulai și Iosif Zambilovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, judecătorului Mihail Diaconu și membrilor Consiliului Superior al Magistraturii Victor Micu, Petru Moraru, Nina Cernat, Alexandru Gheorghieș, Ion Druță, Mariana Timotin, Ion Postu, Serghei Țurcanu, Anatolie Galben și Dorel Musteață, cu privire la anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emisă în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău și a hotărârii Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, obligarea de a emite actul administrativ privind constatarea abaterii disciplinare în acțiunile judecătorului Mihail Diaconu și repararea prejudiciului moral, s-a transmis la instanța competentă Curtea de Apel Chișinău, pentru judecare conform competenței materiale. (f.d. 48-50, vol. II)

Prin încheierea din 03 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a remis Curții Supreme de Justiție cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Djulai și Iosif Zambilovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii Victor Micu, Petru Moraru, Nina Cernat, Alexandru Gheorghieș, Ion Druță, Mariana Timotin, Ion Postu, Serghei Țurcanu, Anatolie Galben și Dorel Musteață cu privire la anularea hotărârii Plenului Consiliului

Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emisă în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău și a hotărârii Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018 și obligarea emiterii actului administrativ privind constatarea abaterii disciplinare în acțiunile judecătorului Mihail Diaconu și repararea prejudiciului moral, pentru examinarea chestiunii privind strămutarea cauzei la o altă Curte de Apel. (f.d. 67-69, vol. II)

La 19 iulie 2019 prin încheierea Colegiului Curții Supreme de Justiție a fost strămutată cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Djulai și Iosif Zambilovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii Victor Micu, Petru Moraru, Nina Cernat, Alexandru Gheorghieș, Ion Druță, Mariana Timotin, Ion Postu, Serghei Țurcanu, Anatolie Galben și Dorel Musteață cu privire la anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emisă în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău și a hotărârii Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018 și obligarea emiterii actului administrativ privind constatarea abaterii disciplinare în acțiunile judecătorului Mihail Diaconu și repararea prejudiciului moral, la Curtea de Apel Comrat. (f.d. 73-77, vol. II)

Prin hotărârea din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Comrat s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Djulai și Iosif Zambilovici împotriva membrilor Consiliului Superior al Magistraturii Victor Micu, Petru Moraru, Nina Cernat, Alexandru Gheorghieș, Ion Druță, Mariana Timotin, Ion Postu, Serghei Țurcanu, Anatolie Galben și Dorel Musteață cu privire la anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/16 din 03 iulie 2018, cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, emisă în privința judecătorului Mihail Diaconu de la Judecătoria Chișinău și a hotărârii Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018 și obligarea emiterii actului administrativ privind constatarea abaterii disciplinare în acțiunile judecătorului Mihail Diaconu și repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată. (f.d. 131, 154-165, vol. II)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut că hotărârea nr. 312 adoptată de Plenul Curții Supreme de Justiție în ședința din 03 iulie 2018 este legală, motivată și întemeiată, care conține argumentele și legile de care s-a condus la respingerea contestației depuse și menținerea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018 emisă în privința judecătorului Mihail Diaconu.

Cât privește însuși procedura examinării contestațiilor sus vizate instanța de fond a reținut că vizualizând înregistrarea video a ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 03 iulie 2018, la care a fost examinată contestația reclamantilor împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, pe site-ul www.csm.md, în cumul cu probele anexate la materialele cauzei, s-a constatat că raportor al chestiunii a fost membrul Consiliului Superior al Magistraturii, Alexandru Gheorghieș, judecător la Curtea de Apel Bălți, materialele dosarului disciplinar au fost puse la dispoziția celor prezenți în ședința din 03 iulie 2018, cereri de recuzare/abținere din partea participanților nu au fost prezentate de

părți, cuvânt li s-a oferit atât reclamanților cât și judecătorului vizat, care și-au expus punctul de vedere referitor la contestația examinată.

Președintele ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, în cadrul examinării chestiunii, nu a întrerupt reclamanții, însă doar a solicitat ca aceștia să-și expună succint argumentele aduse referitor la anularea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018, dar nu a examinării în fond a dosarului civil la cererea de chemare în judecată depusă de către Dmitrii Agheev împotriva Lidiei Zambilovici cu privire la încasarea datoriei, realizarea dreptului ipotecar și acțiunea reconvențională înaintată de către Lidia Zambilovici împotriva lui Dmitrii Agheev și Iosif Zambilovici cu privire la declararea parțială nulă a contractului de împrumut și cererile lui Iosif Zambilovici și Elena Djulai privind schimbarea calității procesuale și încasarea datoriei față de Dmitrii Agheev de la Iosif Zambilovici. La cazul dat fiind respinsă de către judecătorul Mihail Diaconu cererea Lidiei Zambilovici cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare.

Instanța de fond a considerat neîntemeiate pretențiile reclamanților privind faptul că ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 03 iulie 2018 nu ar fi fost începută cu raportul Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii sau unui alt membru al Consiliului Superior al Magistraturii asupra acestui caz disciplinar și s-a limitat posibilitatea de a da explicații în ședința din 03 iulie 2018. Mai mult, reclamanții depunând contestațiile pe parcursul examinării dosarului disciplinar tot au expus poziția sa în cauză.

Instanța de fond a constatat că la adoptarea hotărârii, potrivit prevederilor art. 24 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, membrii Consiliului Superior al Magistraturii au respectat normele procedurale ale legislației în vigoare și au examinat în ședință deschisă argumentele participanților și materialele dosarului disciplinar, cu vot unanim pro al membrilor prezenți la ședință, în temeiul hotărârii nr. 312/16 din 03 iulie 2018 au decis respingerea contestației depuse de către Lidia Zambilovici, Elena Djulai și Iosif Zambilovici împotriva hotărârii Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 20 aprilie 2018 și a menținut fără modificări hotărârea contestată.

Cu referire la pretenția reclamanților cu privire la compensarea prejudiciului moral în mărime de 500 000 lei în mod solidar de la membrii Consiliului Superior al Magistraturii Victor Micu, Petru Moraru, Nina Cernat, Alexandru Gheorghieș, Ion Druță, Mariana Timotin, Ion Postu, Serghei Țurcanu, Anatolie Galben și Dorel Musteață instanța de fond a considerat că este pasibilă respingerii, pe motiv că reclamanții nu au prezentat probe pertinente și concludente privind cauzarea prejudiciului moral prin emiterea de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărârii contestate și nu au demonstrat că acestea sunt rezonabile ca quantum, or, s-a stabilit cu certitudine că hotărârile contestate sunt întemeiate și nu lezează drepturile lor.

Invocând netemeinicia și ilegalitate hotărârii enunțate, la 06 decembrie 2019 Elena Djulai și Iosif Zambilovici au contestat-o cu recurs, solicitând casarea hotărârii din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, cu emiterea unei noi decizii, prin care a dispune admiterea integrală a acțiunii. (f.d. 149-153, 167-169, vol. II)

În motivarea recursului recurenței au invocat că nu au beneficiat de un proces echitabil, garantat de articolul 6§1 al Convenției, deoarece instanța de fond nu a motivat decizia sa privind respingerea acțiunii sale.

Au menționat că nu este clar, din care considerente instanța de fond a ajuns la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, ori soluția adoptată nu cuprinde motivele pe care se sprijină soluția sa cu privire la respingerea acțiunii, iar absența motivării are semnificația neexaminării acțiunii, cu atragerea casării hotărârii contestate.

Efectuând controlul judiciar al hotărârii contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Hotărârea instanței de fond a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Potrivit art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Hotărârea instanței de fond (Curtea de Apel Comrat) a fost pronunțată la 06 noiembrie 2019.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de fond (Curtea de Apel Comrat) a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate la 09 ianuarie 2020, care la 14 ianuarie 2020 a fost recepționată de către Elena Djulai și Iosif Zambilovici. (f.d. 166, 171, 173, vol. II)

Elena Djulai și Iosif Zambilovici în conformitate cu prevederile art. 245 alin. (1) din Codul administrativ au expediat prin poștă electronică la 06.12.2019 în adresa Curții de Apel Comrat recursul, fiind înregistrat la aceeași data 06 decembrie 2019. Ulterior, prin intermediul oficiului poștal Elena Djulai și Iosif Zambilovici la

data de 07 decembrie 2019 au expediat în adresa Curții de Apel Comrat recursul, fiind înregistrat la data de 09 decembrie 2019. (f.d. 149-153, 167-169, vol. II)

Astfel, instanța de recurs consideră că Elena Djulai și Iosif Zambilovici s-au conformat prevederilor legale și au depus recursul în termenul prevăzut de lege.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului depus de către Elena Djulai și Iosif Zambilovici în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Elena Djulai și Iosif Zambilovici au indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de fond a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea hotărârii, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a hotărârii recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie

să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Elena Djulai și Iosif Zambilovici, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de fond, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de fond, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurenți nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Elena Djulai și Iosif Zambilovici, și, respectiv, nu constituie temei de casare a hotărârii recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Elena Djulai și Iosif Zambilovici, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, art. 195, art. 230 și art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Elena Djulai și Iosif Zambilovici, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh